

AREA (cm²): 134,6

Tirada: Sin auditar Categoría: Deportivos
 Difusión: Sin auditar Edición: Regional
 Audiencia: Sin auditar Página: 22

OCCUPACIÓN: 10,7%

VPUB.: 584 €

www.p...

A corre-cuita
**Josep
Coma Joan**

Di llibres. No m'arrivo més que comentaris positius de la QUAM d'aquest any dedicada al monogràficament a les Adoberies de Vic. La històrica Quinzena d'Art que des de fa anys pivota entorn del ja no menys hispànic ACVIC acomplia aquest any a la perfecció allò que se li hauria de demanar a la cultura i a l'art en particular, treballar per la creació però també per la transformació social. La transformació i la innovació social que haurien d'anar forçosament associades a les noves Adoberies si es vol salvar aquest conjunt patrimonial vital.

La cultura com a transformació social

De fet, ja es va salvar una prima i vegada gràcies al moviment social que es va articular entorn de la plataforma Salveu les Adobeies. La Generalitat hi va posar la cincera en forma de protecció, però ni l'administració autonòmica ni molt menys la municipal hi han acusat. La crisi i la desidia van fer més que les ganes -i l'obligació- de preservar l'espai, que amb els anys s'ha anat de gradant. Ara l'onada d'aire fresc que l'arquitecte sevillà Sant Agustí Cirugeda ha portat a través de la QUAM d'aquest any ve acompanyada de conceptes que sonen molt i molt bé:

"implicar a tothom", "innovació social", "inspiració", "solucions realistes, aplicables, tocant de peus a terra", "repassar la ciutat", "estratègies col·laboratives"... I unes paraules de Cirugeda d'autor: "El dret de la propietat, que és legitim, també està de límitat pel dret al bé comú... si tinc un corce, bé que ha ure de passar la ITV, no?". Posen-nos-hi, doncs, se sponcam tots els drets, però valent-los tots en la justícia nostra. I convencen-nos d'allò que deia Mandela, que «tot és impossible fins que passa» i, sobreto, d'aquí dita que va fer

cèlebre Montserrat Roig: "La cultura és l'opció més revolucionària a llarg termini". Els de la QUAM i els d'ACVIC ho saben. Per això, pacients, fa tants anys que pre di quan amb Te te migle.

Diumarts, Orgull de pares. A Barcelona, accompagnant els guardonats per haver fet les millors notes de la seua activitat d'aquest curs. El conseller Mas Collell recordava que el 2001 entre gavines primeres distincions a la trentena d'alumnes que havíen superat el 9 a la selectivitat. Aquell any passaren dels 500. Entre ells, vuit d'Osona. Tots vuit de l'escola pública. Una altra opció política ben revolucionària, la de l'escola pública. No la deixa mai trencar i degudament com les Adoberies. Aquí no podran excusar-se en els propietaris.